

SIGNUM COOKBOOK

Muzeum Polskiej Piosenki w Opolu

Jak pokazać ... piosenkę?

Muzeum Polskiej Piosenki w Opolu to instytucja kultury, powołana w 2007r – jak czytamy w Wikipedia – w celu „gromadzenia, opracowywania i prezentowania zbiorów dotyczących polskiej piosenki, a także prowadzenia działalności kulturalno-oświatowej, edukacyjnej i popularyzacyjnej w tym zakresie”. Chcąc w oryginalny i atrakcyjny sposób zaprezentować swoje zbiory zaprojektowano ekspozycję skierowaną do odbiorców z wielu grup wiekowych i o zróżnicowanym poziomie wiedzy. Wykorzystując nowoczesne metody przekazu informacji, elementy interaktywne i multimedialne wystawa zachęca Zawadzających do sprawdzania, zdobywania i poszerzania swojej wiedzy w tym zakresie, co sprawia, że Muzeum stało się miejscem zarówno edukacji o polskiej piosence, jak i rozrywki.

SiGNUM Project wraz z generalnym wykonawcą wyłonionym na drodze przetargu publicznego, firmą Deko-Bau z Lubina i pod autorskim nadzorem projektantki Danuty Słomczyńskiej w Opolu wyprodukowali interaktywne Muzeum Polskiej Piosenki w Opolu. Głównym miejscem ekspozycyjnym są specjalne ściany, o kształcie fali, przedstawiające historię polskiej piosenki. Tworzą one swego rodzaju odtwarzacz multimedialny przy pomocy umieszczonych na nich wielkoformatowych monitorów dotykowych, na których w specjalnie zaprojektowanej aplikacji można zobaczyć teledyski, koncerty festiwalowe, programy, reportaże i wywiady z artystami. W muzycznych ścianach zostały ukryte także soczewki, przez które - jak przez dziurkę od klucza - zwiedzający może podglądać wydarzenia historyczne z danego okresu.

Pomyśleć by można, że skoro mamy do czynienia z Muzeum Piosenki to w muzeum będzie panować hałas i kakofonia dźwięku. I tutaj czeka nas niespodzianka. Każdy zwiedzający dostaje przed wejściem audioprzewodnik ze słuchawkami Sennheiser, na którym zaprogramowano zautomatyzowaną ścieżkę zwiedzania. W zależności od miejsca, w którym znajduje się zwiedzający audioprzewodnik dostarcza mu właściwy materiał muzyczny czy opowieść jak to ma miejsce np. w przypadku gablot z eksponatami - najstarszy eksponat ma ponad sto lat. To gramofon w jasnej obudowie z tubą w kształcie kwiatu powoju. Producent: J.A.D Fogelqvist Musikhandel Norrköping - Linköping. Datowanie: 1910-1914. W środkowej części muzeum znalazły się wyspy z tabletami będącymi uzupełnieniem i rozwinięciem informacji z fali. Aplikacja zaimplementowana w tabletach pozwala na podróżowanie po linii czasu nie przemieszczając się z miejsca. To ukłon w stronę osób starszych i niepełnosprawnych.

Głównymi atrakcjami muzeum są tzw. budki nagraniowe. Pomysł znany z popularnych fotobudek dostosowany do tematyki - nie zrobimy w nich zdjęcia, ale nagramy piosenkę. To frajda nie do opisania. Wybór utworów jest spory. Możemy w obowiązkach wokalisty zastąpić Kazika, Korę lub... wokalistę zespołu Weekend. Na piętrze, gdzie zaaranżowano garderobę można zobaczyć oryginalne stroje wykorzystywane przez wykonawców festiwalu Opolskich a nawet przebrać się w nie wirtualnie za pośrednictwem „wirtualnych luster” czyli 50” monitorów w układzie portretowym wyświetlających aplikację pozwalającą z pomocą kamery i technologii kinect „przebrać” zwiedzającego w ubranie Majki Jeżowskiej lub ciuch TEDE-go.

Zarówno nagrana piosenka, jak i zdjęcie w przebraniu, zwiedzający może wysłać e-mailem znajomym. Samo wejście na główną salę zwiedzania zaaranżowano jako estradę z pełnym spektaklem świetlnym, uruchamiającym się w chwili wejścia do sali. Na ścianie z pomocą dwóch projektów laserowych NEC 8000 ANSI lumen wyświetlana jest wirtualna widownia – zwiedzający słyszy w słuchawkach oklaski i może poczuć się jak na scenie. Wirtualną publiczność tworzą na bieżąco sami Zwiedzający nagrywając oklaski na piętrze w specjalnie zaaranżowanych stanowiskach. Nagranie takie trafia niezwłocznie do aplikacji i miksowane jest z innymi wykonanymi wcześniej.

Wszystkie interaktywne stanowiska obsługuje 49 komputerów pasywnych, pracujących w sieci LAN, które zostały dobrane tak, aby poradziły sobie z obsługą aplikacji z obszernym materiałem audio-video. Dodatkowo wyspy tabletów, stanowiska z soczewkami to dodatkowe 36 urządzeń sieciowych. W sumie, z serwerem video do video mappingu, sieć wystawy stanowi blisko 100 urządzeń. Nad całością instalacji czuwa serwerowa aplikacja zarządzająca SOM, która z pomocą interfejsu webowego, pozwala zdalnie włączać i wyłączać wystawę, monitorować poszczególne ekspozytory i ich treść oraz w przyszłości podmieniać czy wręcz projektować nowe stanowiska multimedialne. Wystawa została wyposażona również w system Crestron kontrolujący obwody elektryczne, zaprojektowane w taki sposób, aby można zdalnie włączać i wyłączać wystawę oraz panować nad oświetleniem. To właśnie dzięki kontrolerowi Crestron PRO3 oraz modułom DIN8SW8 mamy możliwość podziwiać show oświetleniowy na estradzie i oświetlenie efektowe. Dopełnieniem wszystkich atrakcji w muzeum jest spektakl multimedialny w postaci video mappingu na jednej z falowych ścian. Raz na godzinę uruchomiany jest serwer video i z 6 projektorów laserowych NEC 8000 ANSI lumen wyświetlane jest video będące znakomitą uzupełnieniem stałych grafik ściany dając wrażenie płynięcia całości.

Muzeum Polskiej Piosenki w Opolu to doskonały przykład jak efektywnie i efektownie można wykorzystać technologie interaktywne i multimedialne tak, aby dawały przyjemność zwiedzania oraz jednocześnie nie przyćmiewały sensu i celu wystawy.